

Мулоҳаза учун мавзуу

Бирор кишини излайсизми?

Мусофир киши ўргилиб, ўзига куттимаганда сабол билан мурожаат килган аёлга қаради. Сочлари пахмоқ, низоҳалири хисли бир тавия унга тикилиб турарди. У умри бино бўлиб, бунака сурбет, кароқчишифат жувонни учратмаган эди. Кўнгидан "тавоба, бунга нима керак ўзи?" -деган сабол кечди.

Кеч бўлиб қолди, меҳмонга ўхшайсиз, бир... айланмайсиз? Сизни бир дам олдириб, хордигингизни чикарай.

Бу ногаҳоний "илтифот"дан мусофир киши дафъатан шошиб, беясаранжон бўйиб қолди. Қишлоқдан келган эмасми, дасттавал, кўксини синдиригудек бўйиб, юраги безовти тепа бошлади. Кулолларигача ловулаб кизиди ва хаяжондан бўйларига титроқ кирди. Илгари, ўсмирлик ногидами, шунга ўхшаш воқеаларга дуч келиши орз кильганини эслади. Лекин шу пайтага қадар у кўз очиб кўрганини онаси танлаб келин килинган хотинидан бошча аёл билан очиб гурнгашмаган эди.

Абдуғаффор фароли бўйиб, Термизга тижоратчи дўстси Азииз излаб келанди. Аксига олиб, шу кун Азииз хам товар излаб Тошкентга кетиб котган экан... "Энди нима қисламсан экан. Деновага қайтиб кетсанми ёки яна бирорта танишманида тунаф қолайнинни... " — у шундай ўйлар билан иккиманган кўйи секин-аста одимлаб шом коронусидан вилят алоқа уйи жойлашган чорраҳага келиб қолди. Абдуғаффор каршисида турган нопок аёлнинг саволларига кай ўйисин жавоб берини билмай гарансигб қолди. "Илтифот"да, бир яйраб колсаммикан? Уйимдан нақд иккисиз ким? Уйимдан ўйимдан ўйи бўлиб ўтирибдими?..." Шу тарика нафснинг измига бўлсун, ноночлик остановини хатлаганини ўзи хам сезмай қолди...

Орадан бир хафта ўтгач. Абдуғаффорнинг ўйда нақ кимётат кўйиди. Термизда таносил касали ортигриган ва бу баҳтика-роликни йўл юриб ўйига, жуфтни ҳалоли оғушига олиб борган эди... Хотини азбордай алами-чидада ойлай айхоннис болди. Узини тўрт томонга урди. Бунинг устига ўйда гап ётариши? Бир пасда шаҳармендан кўни-кўнишлар вояки бўлишиди. Абдуғаффор эса аламини яна хотинидан одли. Устма-уст киз туккани учун маломат шаштилди кебайт хотининномишини тушди. Ҳомила ўғил экан. Улар кўп йиллардан бўён худодан ўғин ти-лаб яшатгандилар. Энди эса хотини тамомина туғас бўлиб қолди. Ҳали ҳам жонини дуҳтирилар аро киришиди. Акс холда, ахвол бундан-да ёмон бўлар эди. Албатта, бешарм, ўятиш яшашга мослашган одамлар ҳаётида бундай ҳолатлар учар турди. Ундайр ӯзлари учун "зинодан касал бўлмаган юйигит юйигитмас", деган макон тўкиб олишган. Аммо юқоридаги воехенин туб замиридан қандай фожея ўрин

ИЛЛАТ ВА КУЛФАТИНАСИ КАДИРИ

хамсоялари олдида юзи щувит, тили кисик бўлди. Шуни айтсан, керакда "эр йигитнинг ўяни-ўлганни" деб.

Хуш, фохишабозли, зинкорлининг замондошларимизни ўхтига салбай таъсири қай даражада...

Буни ошкора айтишига уйласан-у, — дейди Термизда олларни урдага-секспекслоготол Ахмаджон Хайдаров. — 40 ўшагча бўлган ёркакларинг айримларда ўтириб кутилди, муросаси курашиб келгандар. "Илтифот"да бир яйраб қол", "хамма нарса ёшлиқда кечирилади", каби замонасос бўларор сабоби тоталитар тузум, ётиқодиз жамиятга хос аккода эди, десак, тўртироқ бўлуди. Ҳозирги кунунларимизда ҳам айрим заифрок моддалар ва бандлар борки, улар қамтадан курб қилишиб, мумкаммалаштирилиши ани шу илатининг бархам топишига хизмат қиласди. Жумладан, фохишахона сақловчиши ҳар кандай шахсни алдов йўли билан шахроний ёки бошча масалаларда фойдаланиши учун уларни ёлласа, унинг ҳаракати "фохишахона сақлаш ёки кўймалик қилиши" (ЖКнинг 131-моддаси), "одамлардан фойдаланиши учун уларни ёллаш" (ЖКнинг 135-моддаси) жиноятлари бўйича таснифлабади. Қўймачилар килишиб эса мизоз қидириб топиш ёки муайян шахслар ўртасида жинсий алоқа килиш ёхуд гайримлаби усууда ётиклини кондириши учун ёрдам берширид. Бу фикрлардан шу нарса маълум бўлудики, курсатилган моддалар факат "фохишахона сақлаш" ва унга "мизоз ёллаш" ётиклини килишиб, жинсий муносабатга мутлақ яхсиси бўлиб келишади. Оқибатда туппа-тузук

шишларда дароз дарди.

Бир сукбатда ҳамсаҳарим шербодлик тери-таносил касалликлари ворачи Нормумин Тошматов кўнибин ўндуни ўнди.

Ҳаётда батзан ўндаи кўнибин ўнди.

Ҳаётда батзан